

Béla Bartók (1881-1945)

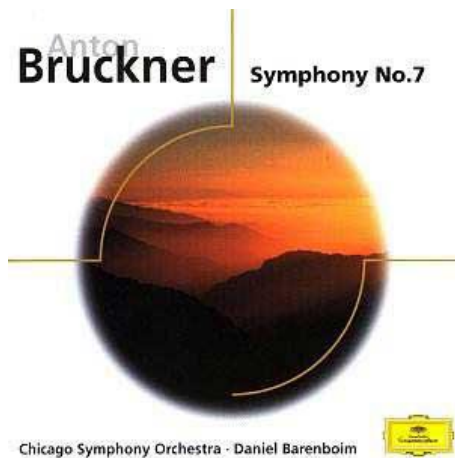
2e pianoconcerto (1930-31)

Bartók componeerde drie pianoconcerto's waarvan de eerste twee elkaars varianten zijn. Het eerste pianoconcerto is overwegend hard, heftig, agressief, hoekig, opzwevend krachtig, gekruid met folkloristische traditionele muziek. Het tweede pianoconcerto heeft alles van het eerste maar wel wat milder en wat beheerster vormgegeven. Het ligt daardoor wel wat beter in het gehoor, m.a.w. genietbaarder! Maar hoe dan ook, Bartók hanteert de piano als een zangerig snaarinstrument, maar streelt de piano niet á la Debussy. Integendeel: al te vaak wordt de piano een slaginstrument! Samen met allerlei muziekthema's lichten we deze Hongaarse persoonlijkheid én zijn 2e pianoconcerto toe.

Bruckner (1824-1896)

7e symfonie (1883-84)

Langzaam voortschrijdende 'klankblokken' schrijden als in een processie naar een ongekend indrukwekkend muzikaal hoogtepunt: je wordt meegezogen in een mystiek, religieus, plechtig, aparte sfeer. Dat is Bruckner. De symfonie duurt meer dan een uur uitgevoerd door een groots orkest, liefst met (Wagneriaanse) koperblaasinstrumenten. We geven een indruk van zo'n symfonie en behandelen ook de thema's die Bruckner uitwerkt in elke beweging.

Beide uitvoeringen zijn voorbereiding op de uitvoering ervan die plaats heeft op 22.10.16 in het Theater aan het Vrijthof – Maastricht